

توانمندسازی مربیان آموزش روستایی و کشاورزی راهکاری جهت ارتقاء سطح کیفی آموزش های مهارتی

محمد معتمدی^۱، سکینه کهنسال واجارگاه^۲، ابوالفضل حق پرست^۳ و تورج تقوی^۴

^۱ کارشناس ارشد آموزش و پژوهش اداره کل آموزش فنی و حرفه ای خراسان جنوبی، ^۲ کارشناس ارشد ترویج و آموزش کشاورزی و مریی مرکز خواهران بیرجند، ^۳ رئیس اداره آموزش و پژوهش اداره کل آموزش فنی و حرفه ای خراسان جنوبی و دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، ^۴ کارشناس آموزش روستایی اداره کل آموزش فنی و حرفه ای خراسان جنوبی و دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی

منابع انسانی در هر کشوری بزرگترین دارایی می باشد و تربیت صحیح نیروی انسانی از عوامل کلیدی و انکار ناپذیر در توسعه اقتصادی و اجتماعی هر کشور محسوب می شود و آموزش به عنوان یک مکانیسم کلیدی برای توسعه مهارت های افراد و جامعه مد نظر بوده، که فعالیتی پیچیده است و در جهت اثربخشی آن از اصول اساسی آموزش، شیوه ها و رهیافت های نوین استفاده می شود. بر اساس سیاستهای کلی برنامه چهارم و پنجم توسعه کشور آموزش روستاییان و کشاورزان از چند سال گذشته مورد توجه قرار گرفته و تلاش گسترده ای جهت تضمین فرصت های برابر آموزشی با هدف ایجاد اشتغال روستاییان و جلوگیری از مهاجرت آنان به شهرها و مشارکت وسیع آنان در تلاش هایی که برای توسعه ملی صورت می گیرد، انجام پذیرفته است. برای بسرانجام رسیدن این هدف از مربیان زیادی کمک گرفته شد که هر چند دارای تحصیلات مورد نظر بوده، ولی از نظر صلاحیت های عمومی مربیگری در روستا نظیر آشنایی با فنون تدریس، اصول آموزش بزرگسالان، آشنایی با طرح درس، استفاده از تکنولوژی آموزشی، ارزشیابی آموزشی، روشهای برقراری ارتباط با روستاییان، روانشناسی آموزشی و جامعه شناسی روستایی در حد مطلوبی نبوده که در این مقاله سعی شده است به این صلاحیت ها پرداخته و با طراحی این استاندارد و برگزاری این دوره جهت مربیان آموزش روستایی و کشاورزی قبل از شروع دوره های آموزشی گامی در جهت بهبود کیفیت آموزشی برداشته شود.

واژه های کلیدی: مربیان آموزشی، آموزش روستایی و کشاورزی، آموزش مهارتی